

7. Velikonočna nedelja, Materinski dan

Misli za pridigo

Dragi otroci, dragi mladi, dragi odrasli!
Danes še posebej: drage mamice!
Dragi sokristjani in sokristjanke!

Evangelist Janez si privoščiči veliko opravka s poslavljanjem. V tako imenovanem poslovilnem govoru, katerega del smo sedaj slišali v berilu, nam prikaže vso malodušnost in žalost Jezusovih učenk in učencev. Kako naprej, ko Jezusa ne bo več med nami? Ali bo šel spet vsak svojo pot, se bomo razkropili? Ali pa se bomo držali skupaj, bomo ostali eno, se bomo oddaljili drug od drugega ali pa bomo šli skupaj naprej? In nazadnje smo nenadoma res ostali sami?

Danes je nedelja med Kristusovim Vnebohodom in prihodom Svetega Duha na binkošti. Saj gotovo tudi vi poznate tudi ta občutek, ko človek ostane sam. Ko razpadejo prijateljstva, ko se pretrgajo zveze, ko ločitve tako zelo bolijo, ko po dolgem skupnem življenju eden od partnerjev umre, drugi pa ostane sam? Mislim, da mnogi od nas to še kako dobro poznajo. Kaj lahko takrat storimo?

Če pogledamo evangeljski odlomek, najdemo tudi primere, kako lahko ravnamo v takih situacijah. Na eni strani je Jezus, ki obrača pogled v nebo in moli, da bi se njegov Oče ozrl na njegove učence, da bi bili vsi eno, še naprej držali skupaj, mu sledili. To piše tudi Janez v pismu, ki smo ga slišali v 2. berilu: »Ljubljeni, če nas je Bog tako vzljubil, moramo tudi mi ljubiti drug drugega. Ko se ljubimo, Bog prebiva v nas in njegova ljubezen je v nas popolna.«

Pravzaprav lahko zdaj to svojo pridigo zaključim. Vendar bi vam rad dal nekaj konkretnih spodbud:

Po eni strani je to opozorilo angelov na dan vnebohoda: »Kaj stojite in gledate v nebo?!« Ne glejte samo gor!

V življenju torej ni pomembna le molitev, ampak resnično ljubeč odnos do ljudi, ki me obdajajo. Večkrat z najdražjimi ravnamo veliko bolj grobo, do popolnih neznancev, ki jih slučajno srečamo, smo pa tako prijazni.

Dajati varnost in podarjati sebe, biti hvaležen za drobne stvari, to je pomemben prispevek. Besedilo neke otroške pesmice se glasi takole: »Zgradi most od človeka do človeka, gledati se v oči, v vsakem človeku videti Jezusa in ga ne spregledati.«

V tem besedilu najdemo vse, da se lahko v poslovilnih situacijah najdemo in tudi drugim podarjamo rešitve.

Ko pogledamo ljudi okoli sebe doma, v soseščini ali še dlje, si zastavimo vprašanje:

Če ste trenutno osamljeni, zakaj ne bi zgradili mostu?

Če ste žalostni, zakaj ne zgradite mostu?

Če ste preobremenjeni, ali lahko zgradite most?

Tako lahko še dolgo nadaljujemo, ampak poskusimo zgraditi most vsaj danes z našo donacijo materam in otrokom v stiski, med tednom pa povsod tam, kjer bomo spoznali, da je to potrebno. Amen.